

HỒ CHÍ MINH TOÀN TẬP

TẬP 11 (1963 - 1965)

WWW.CPV.ORG.VN, 2006

TẬP 11 (1963 - 1965)

- Hồ Chí Minh toàn tập tập 11 - [Download](#)
- Hồ Chí Minh toàn tập tập 11 (bản tra cứu)

Năm 1963	Năm 1964	Năm 1965
--------------------------	--------------------------	--------------------------

- Trả lời phỏng vấn của đồng chí Xalômông, Tổng biên tập báo Người bình dân - Uruguay (10-12-1965)
- Thư khen quân và dân Yên Bái bắn rơi chiếc máy bay thứ 800 của giặc Mỹ trên miền Bắc (28-11-1965)
- Điện mừng sinh nhật đồng chí A.Micaian (22-11-1965)
- Điện chia buồn gửi đồng bào công giáo tỉnh Nam Hà (19-11-1965)
- Thư gửi hai ông Bengiamin Xpóc và Xtiuót Hrugơ (18-11-1965)
- Trả lời nhà báo Anh Phêlich Gorin (18-11-1965)
- Thư trả lời giáo sư Mỹ Lainốt Pôlinh (17-11-1965)
- Nhân dân và dư luận Nhật Bản nhiệt liệt ủng hộ cuộc chống Mỹ, cứu nước của nhân dân ta (15-11-1965)
- Mặt trận thống nhất phản đế giữa nhân dân Việt - Mỹ (24-10-1965)
- Càng già càng giỏi (22-10-1965)
- Điện mừng Hội nghị tổ chức thống nhất châu Phi (20-10-

1965)

- **Điện mừng Hội nghị quốc tế chống căn cứ quân sự của nước ngoài (20-10-1965)**
- **Thư khen quân và dân Thanh Hoá đã bắn rơi 100 máy bay Mỹ (12-10-1965)**

Hồ Chí Minh toàn tập tập 11 (bản tra cứu)

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 10^h 42'

Lời giới thiệu tập 11

Năm 1963	Năm 1964	Năm 1965
----------	----------	----------

**Trả lời phỏng vấn của đồng chí Xalômông, Tổng biên tập báo
Người bình dân - Urugoay (10-12-1965)**

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 10^h 51'

Câu hỏi: Mỹ đang đưa thêm quân ngày càng nhiều vào miền Nam Việt Nam và tiến hành cuộc chiến tranh "leo thang" đến tận biên giới phía bắc nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà. Xin đồng chí Chủ tịch cho biết triển vọng cuộc đấu tranh của nhân dân Việt Nam.

Trả lời: Hơn mười năm qua, đế quốc Mỹ tiến hành xâm lược miền Nam Việt Nam, đã bị đồng bào miền Nam chúng tôi đánh cho thua nặng. Để hòng thoát khỏi nguy cơ thất bại thảm hại, gần đây chúng ồ ạt đưa thêm quân Mỹ và chư hầu vào, đẩy mạnh chiến tranh ở miền Nam. Đồng thời chúng ráo riết tiến hành phá hoại bằng không quân đối với miền Bắc, gây thêm nhiều tội ác mới đối với nhân dân Việt Nam.

Nhưng nhân dân Việt Nam không hề nao núng. Trái lại, đồng bào chúng tôi càng căm thù giặc Mỹ xâm lược, càng quyết tâm đánh bại chúng. Kết quả là miền Nam ngày càng đánh mạnh, ngày càng thắng to. Quân và dân miền Bắc cũng lập chiến công lớn: trong năm nay (từ 7-2-1965 đến 13-11-1965) đã hạ 753 máy bay, bắt sống nhiều phi công Mỹ. Còn bọn xâm lược Mỹ thì đã sa lầy càng sa lầy thêm. Dù có đưa thêm mấy chục vạn quân vào miền Nam, dù có liều lĩnh "leo thang" cao đến đâu đối với miền Bắc, rút cục đế quốc Mỹ cũng nhất định thất bại.

Cuộc kháng chiến chống Mỹ, cứu nước của chúng tôi còn lâu dài, gian khổ. Nhưng với sức mạnh đoàn kết và quyết tâm của toàn dân, được sự đồng tình và giúp đỡ ngày càng to lớn của nhân dân toàn thế giới, nhân dân Việt Nam nhất định sẽ thắng lợi.

Câu hỏi: Gần đây, nhà cầm quyền Mỹ nói nhiều đến việc tìm giải pháp hoà bình cho vấn đề Việt Nam, xin đồng chí cho biết ý kiến về việc đó.

Trả lời: Những luận điệu "hoà bình", "thương lượng" của Chính phủ Mỹ không lừa bịp được ai, vì chúng nói một đường, làm một nẻo. Trong khi chúng ba hoa về những danh từ "hoà bình", "thương lượng" thì chúng lại ra sức đẩy mạnh chiến tranh xâm lược ở miền Nam Việt Nam và tăng cường ném bom, bắn phá miền Bắc. Do đó, chúng đã tự lộ mặt nạ trước thế giới.

Câu hỏi: Xin đồng chí cho biết nội dung lập trường 4 điểm của Chính phủ nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà nhằm giải quyết vấn đề Việt Nam.

Trả lời: Lập trường 4 điểm của Chính phủ nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà đã được trình bày rõ ràng trong bản báo cáo của Chính phủ trước Quốc hội ngày 8-4-1965. Chúng tôi cho rằng đó là cơ sở duy nhất đúng đắn cho việc giải quyết vấn đề Việt Nam, vì nó phù hợp với Hiệp định Giơnevơ, phù hợp với tình hình thực tế ở Việt Nam, phù hợp với các quyền dân tộc của nhân dân Việt Nam. Đồng thời lập trường đó cũng phù hợp với lợi ích của nhân dân Mỹ và danh dự nước Mỹ, với lợi ích của hoà bình. Vì những lẽ đó lập trường 4 điểm của Chính phủ nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà được nhân dân thế giới và dư luận quốc tế đồng tình sâu sắc và ủng hộ kiên quyết.

Câu hỏi: Thưa đồng chí Hồ Chí Minh, tôi đã đi thăm nhiều vùng thuộc đất nước Việt Nam, tôi rất kính phục nhân dân Việt Nam anh hùng, tôi tin tưởng sâu sắc rằng nhân dân Việt Nam sẽ chiến thắng bất cứ kẻ thù nào. Tuy nhiên, xin đồng chí cho tôi được biết vai trò của sự giúp đỡ của các nước xã hội chủ nghĩa anh em, sự ủng hộ quốc tế của giai cấp công nhân và dư luận nhân dân các nước phản đối những tội ác của Mỹ ở Việt Nam.

Trả lời: Cuộc đấu tranh chống Mỹ, cứu nước của nhân dân Việt Nam được các nước xã hội chủ nghĩa anh em đồng tình, ủng hộ, giúp đỡ mạnh mẽ và có hiệu quả. Giai cấp công nhân các nước tư bản chủ nghĩa, nhân dân các nước á, Phi, Mỹ latin và nhân dân yêu chuộng hoà bình thế giới, kể cả nhân dân Mỹ, cũng đồng tình và giúp đỡ chúng tôi.

Đó là một biểu hiện đẹp đẽ của tình hữu nghị chiến đấu giữa các nước trong phe xã hội chủ nghĩa, trong phong trào công nhân quốc tế và phong trào giải phóng dân tộc, là một sự đóng góp quan trọng vào thắng lợi của cuộc đấu tranh chính nghĩa của nhân dân Việt Nam và của phong trào giải phóng dân tộc trên thế giới.

Câu hỏi: Xin đồng chí cho biết ý kiến về những cuộc biểu tình của nhân dân Mỹ chống sự xâm lược của Mỹ ở Việt Nam.

Trả lời: Phong trào của nhân dân Mỹ kịch liệt phản đối cuộc chiến tranh xâm lược của đế quốc Mỹ ở Việt Nam chứng tỏ hùng hồn rằng chính sách gây chiến và xâm lược của giới cầm quyền Mỹ là hết sức xấu xa, phản động, vì nó chà đạp lên quyền sống của nhân dân Việt Nam, đồng thời cũng trái ngược với lợi ích của nhân dân Mỹ. Phong trào đó cũng vạch cho nhân dân thế giới thấy những lời ba hoa của Tổng thống Mỹ Giôn-xơn nói rằng không có người Mỹ nào phản đối chính sách của họ ở Việt Nam hoàn toàn là những lời lừa bịp hết sức trơ trẽn. Nhân dân Việt Nam rất cảm động trước sự hy sinh cao cả của những công dân Mỹ như bà cụ Henga Hécđơ, các thanh niên Noman Morixon, Rôgiơ Lapotơ và bà Xilin Giancaoxki.

Câu hỏi: Thưa đồng chí Hồ Chí Minh, tôi từ một nước Mỹ latin xa xôi đến tìm hiểu về cuộc đấu tranh của nhân dân Việt Nam nhằm tăng cường tình đoàn kết của nhân dân Urugoay cùng tham gia trong cuộc đấu tranh chính nghĩa của nhân dân Việt Nam. Đồng chí có nhắn gì tới nhân dân Urugoay không?

Trả lời: Trong cuộc đấu tranh chống đế quốc Mỹ xâm lược, để bảo vệ độc lập và hoà bình, nhân dân Việt Nam được sự đồng tình và ủng hộ nhiệt liệt của nhân dân Urugoay anh em. Nhân dịp này tôi nhờ đồng chí, qua báo Người bình dân, chuyển đến nhân dân Urugoay lời chào thân ái và lời cảm ơn chân thành của nhân dân Việt Nam. Chúc nhân dân Urugoay giành nhiều thắng lợi trong cuộc đấu tranh cho tự do, dân chủ, chống sự thâm nhập và bóc lột của chủ nghĩa đế quốc Mỹ. Chúc tình hữu nghị giữa nhân dân hai nước chúng ta ngày càng phát triển tốt đẹp.

Báo Nhân dân, số 4267, ngày 10-12-1965.

Thư khen quân và dân Yên Bái bắn rơi chiếc máy bay thứ 800 của giặc Mỹ trên miền Bắc (28-11-1965)

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 10^h 53'

Thân ái gửi đồng bào, bộ đội và cán bộ Yên Bái,

Bác rất vui lòng thay mặt Trung ương Đảng và Chính phủ khen ngợi đồng bào các dân tộc, các đơn vị bộ đội, các lực lượng vũ trang nhân dân và cán bộ tỉnh Yên Bái, ngày 27-11-1965 đã bắn rơi chiếc máy thứ 800 và 801 của giặc Mỹ.

Bác khuyến quân và dân tỉnh ta hãy luôn luôn nâng cao cảnh giác, đoàn kết chặt chẽ, thi đua sản xuất giỏi, chiến đấu giỏi, quyết tâm đánh thắng giặc Mỹ, giành nhiều thắng lợi to lớn hơn nữa.

Chào thân ái và quyết thắng

Bác Hồ

Gửi ngày 28-11-1965.

Điện mừng sinh nhật đồng chí A.Micaian (22-11-1965)

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 11^h 0'

Kính gửi đồng chí A.Micaian, Chủ tịch Chủ tịch đoàn Xôviết tối cao Liên Xô,

Nhân dịp mừng lần thứ 70 ngày sinh của đồng chí, tôi xin gửi tới đồng chí lời chúc mừng nhiệt liệt nhất.

Chúc đồng chí luôn luôn mạnh khỏe và thu được nhiều thắng lợi mới trong công tác.

Chúc tình hữu nghị thắm thiết và quan hệ hợp tác anh em giữa nhân dân hai nước chúng ta ngày càng củng cố và phát triển vì lợi ích của nhân dân hai nước chúng ta, vì lợi ích của cuộc đấu tranh chung cho hoà bình, độc lập dân tộc, dân chủ và chủ nghĩa xã hội.

Hà Nội, ngày 22 tháng 11 năm 1965

Chủ tịch nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà

Hồ Chí Minh

Báo Nhân dân, số 4252, ngày 25-11-1965.

Điện chia buồn gửi đồng bào công giáo tỉnh Nam Hà (19-11-1965)

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 11^h 2'

Kính gửi đồng bào công giáo tỉnh Nam Hà và Ủy ban liên lạc toàn quốc những người công giáo Việt Nam yêu Tổ quốc, yêu hoà bình,

Được tin buồn cụ linh mục Lâm Quang Học thọ 108 tuổi, vừa qua đời, tôi rất thương tiếc. Tôi gửi lời chân thành chia buồn với đồng bào công giáo tỉnh nhà và Ủy ban liên lạc công giáo.

Tôi mong rằng đồng bào công giáo hãy noi gương tốt của cụ Lâm, đoàn kết chặt chẽ hơn nữa, góp phần xứng đáng cùng toàn dân chống Mỹ, cứu nước thắng lợi.

Hà Nội, ngày 19 tháng 11 năm 1965

Hồ Chí Minh

Báo Nhân dân, số 4250, ngày 23-11-1965.

Thư gửi hai ông Bengiamin Xpóc và Xtiuót Hurugơ (18-11-1965)

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 11^h 7'

Gửi hai ông Bengiamin Xpóc và Xtiuót Hurugơ, Chủ tịch Ủy ban đấu tranh cho một chính sách nguyên tử lành mạnh, Hoa Thịnh Đốn

Lập trường 4 điểm hợp tình hợp lý của Chính phủ nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà về việc giải quyết vấn đề Việt Nam đã nhiều lần nêu rõ:

Chính phủ Mỹ phải thi hành nghiêm chỉnh Hiệp định Giơnevơ năm 1954 về Việt Nam, tôn trọng độc lập, chủ quyền, thống nhất và toàn vẹn lãnh thổ của nước Việt Nam,

Chính phủ Mỹ phải chấm dứt chiến tranh xâm lược Việt Nam, vĩnh viễn đình chỉ bắn phá nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà,

Công việc của miền Nam Việt Nam do nhân dân miền Nam Việt Nam tự giải quyết,

Việc thống nhất nước Việt Nam do nhân dân Việt Nam ở hai miền tự giải quyết, không có sự can thiệp của nước ngoài,

Chính phủ Mỹ phải tuyên bố công nhận những điều kể trên, thì đó là cách thuận lợi để tiến tới một giải pháp đúng đắn cho vấn đề Việt Nam.

Nhân dịp này, thay mặt nhân dân Việt Nam, tôi chân thành cảm ơn các lực lượng dân chủ của nước Mỹ đang nhiệt liệt ủng hộ cuộc đấu tranh yêu nước chính nghĩa của nhân dân chúng tôi.

Chúc phong trào dân chủ của nhân dân Mỹ phát triển và thắng lợi, vì lợi ích của nhân dân Mỹ và vinh dự của nước Mỹ.

Tôi gửi hai ông lời chào trân trọng.

Hà Nội, ngày 18 tháng 11 năm 1965

Hồ Chí Minh

Trả lời nhà báo Anh Phêlich Gorin (18-11-1965)

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 11^h 8'

Câu hỏi 1: Những người thường quan tâm suy nghĩ trên khắp thế giới hết sức chú ý đến cuộc chiến tranh đang diễn ra trên đất nước Ngài. Thừa Chủ tịch Hồ Chí Minh, tôi rất cảm tạ Ngài đã cho phép tôi đến đây và hỏi Ngài một vài câu và đã cho phép những máy quay phim này ghi lại cuộc nói chuyện của chúng ta để cho những người khác ở mọi nơi trên thế giới đều biết.

Tổng thống Giônxon đã luôn luôn nhắc đi nhắc lại là ông ta sẵn sàng bắt đầu những cuộc thương lượng không điều kiện với Ngài vào bất cứ lúc nào và ở bất cứ nơi nào để chấm dứt cuộc chiến tranh ở Việt Nam. Người ta nói là Ngài không chấp nhận đề nghị đó. Xin Ngài cho biết lý do vì sao?

Trả lời: Thực chất của cái gọi là đề nghị "thương lượng không điều kiện" của Tổng thống Giônxon là đòi nhân dân Việt Nam phải thừa nhận những điều kiện của Mỹ. Điều kiện ấy là để quốc Mỹ vẫn bám lấy miền Nam, tiếp tục chính sách xâm lược và không chịu công nhận Mặt trận dân tộc giải phóng miền Nam Việt Nam là người đại diện chân chính duy nhất của nhân dân miền Nam Việt Nam. Đó là những điều kiện của bọn xâm lược, nhân dân Việt Nam quyết không bao giờ nhận và dư luận thế giới không thể dung thứ.

Nhân dân Việt Nam rất muốn có hoà bình để xây dựng đất nước. Nhưng muốn có hoà bình thật sự thì phải có độc lập thật sự. Vấn đề rất rõ ràng: đế quốc Mỹ là kẻ xâm lược. Đế quốc Mỹ phải chấm dứt ném bom miền Bắc; phải đình chỉ xâm lược miền Nam; phải rút quân đội khỏi miền Nam Việt Nam; phải để cho nhân dân Việt Nam giải quyết lấy công việc của mình như Hiệp định Giơnevơ quy định. Như vậy thì hoà bình sẽ trở lại ngay. Tóm lại là, Chính phủ Mỹ phải tuyên bố công nhận lập trường 4 điểm của Chính phủ nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà và chứng tỏ điều đó bằng

những việc làm thật sự, vì lập trường ấy hoàn toàn phù hợp với những điều khoản chủ yếu về chính trị và quân sự của Hiệp định Giơnevơ năm 1954 về Việt Nam. Lập trường ấy là cơ sở duy nhất để giải quyết đúng đắn vấn đề Việt Nam.

Sự thật là Tổng thống Giôn-xơn không muốn hoà bình, không muốn thương lượng hoà bình. Trái lại, chính là lúc ông ta nói nhiều về thương lượng hoà bình, thì đế quốc Mỹ càng mở rộng chiến tranh xâm lược ở miền Nam, ào ạt đưa thêm vào miền Nam hàng vạn quân Mỹ, đồng thời mở rộng cuộc "leo thang" ở miền Bắc. Nhân dân thế giới đều thấy rõ sự thật đó. Cũng chính vì vậy mà hiện nay nhân dân tiến bộ Mỹ đang sôi nổi chống cuộc chiến tranh xâm lược của Mỹ ở Việt Nam.

Câu hỏi 2: Chính phủ Mỹ nói rằng họ ném bom nước Ngải là để làm cho Ngải ngừng giúp đỡ những lực lượng cách mạng ở miền Nam Việt Nam và họ sẽ ngừng ném bom tức khắc nếu Ngải để cho nước láng giềng của Ngải được yên. Xin Ngải cho biết ý kiến về việc này?

Trả lời: Chính phủ Mỹ đã man ném bom, bắn phá nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà, một nước độc lập và có chủ quyền. Như vậy là họ đã chà đạp thô bạo lên luật pháp quốc tế, đã vi phạm hết sức nghiêm trọng Hiệp định Giơnevơ năm 1954 về Việt Nam, đã phá hoại nhân đạo và công lý.

Đế quốc Mỹ là kẻ xâm lược. Chính phủ Mỹ phải chấm dứt hành động tội ác của họ đối với nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà. Họ phải chấm dứt cuộc chiến tranh xâm lược miền Nam Việt Nam.

Luận điệu cho rằng miền Nam của Tổ quốc chúng tôi là "một nước láng giềng" riêng biệt với miền Bắc là một luận điệu gian trá. Cũng như nói rằng những bang ở phía nam là một nước riêng biệt với những bang ở phía bắc của Hoa Kỳ.

Câu hỏi 3: Mỹ nói rằng họ có chứng cứ chắc chắn về sự ủng hộ của Ngài đối với Mặt trận dân tộc giải phóng miền Nam Việt Nam- chúng tôi thường gọi là "Việt cộng". Họ đặc biệt nói đến Sư đoàn 325 và các đơn vị quân đội chính quy khác của Ngài hiện đang hoạt động ở miền Nam Việt Nam. Xin cho biết Ngài đang giúp đỡ như thế nào cho Mặt trận dân tộc giải phóng miền Nam? Có những quân đội gì? Vũ khí gì? Có bao nhiêu quân tình nguyện Bắc Việt Nam đã vào chiến đấu ở miền Nam.

Trả lời: Bịa ra những chứng cứ giả tạo để vu cáo miền Bắc là thủ đoạn gian dối của Chính phủ Mỹ nhằm che đậy những hành động xâm lược của họ ở miền Nam Việt Nam. Sự thật là Mỹ và các nước chư hầu đưa quân đội từ nước ngoài vào xâm lược miền Nam Việt Nam trái với Hiệp định Giơnevơ năm 1954. Cuộc chiến đấu yêu nước, chống Mỹ ở miền Nam Việt Nam hiện nay là do nhân dân và lực lượng giải phóng ở miền Nam tiến hành, dưới sự lãnh đạo của Mặt trận dân tộc giải phóng miền Nam Việt Nam.

Đế quốc Mỹ đưa quân đội vào xâm lược miền Nam và liên tiếp dùng máy bay ném bom, bắn phá miền Bắc, gây những tội ác tày trời đối với nhân dân Việt Nam ở cả hai miền.

Nước Việt Nam là một, dân tộc Việt Nam là một. Là đồng bào ruột thịt, nhân dân miền Bắc nhất định hết lòng hết sức ủng hộ cuộc đấu tranh yêu nước, chống Mỹ của đồng bào miền Nam, cũng như nhân dân miền Nam hết lòng hết sức đấu tranh để góp phần bảo vệ miền Bắc của Tổ quốc mình.

Câu hỏi 4: Mỹ bắt đầu ném bom nước Ngài ngày 5-8-1964. Theo Hãng thông tin AFP thì từ 7-2-1965 đến thượng tuần tháng 11-1965 đã có 17.400 cuộc ném bom đánh vào các mục tiêu ở Bắc Việt Nam. Người ta nói với chúng tôi rằng đường giao thông và khả năng sản xuất của nước Ngài đã bị thiệt hại nghiêm trọng. Dù nhân dân nước Ngài có kiên trì đương đầu đến thế nào chăng nữa, thì nước Ngài có thể chịu đựng nổi sự ném bom kịch liệt đó trong bao lâu mà không bị buộc phải tìm cách chấm dứt cuộc xung đột?

Trả lời: Phương ngôn có câu: "Tai nghe không bằng mắt thấy". Ông đã đến thăm một số vùng ở miền Bắc bị máy bay Mỹ ném bom, bắn phá dã man. Ông đã tai nghe mắt thấy sự thật. Ông có thể tự rút ra những kết luận cần thiết.

Trong chiến tranh, tất nhiên phải có tổn thất và hy sinh. Nhân dân chúng tôi quyết kiên trì chiến đấu, chịu đựng hy sinh dù 10 năm, 20 năm hoặc lâu hơn nữa, cho đến thắng lợi hoàn toàn, vì không có gì quý bằng độc lập tự do. Chúng tôi quyết không lùi bước trước những khó khăn và tổn thất tạm thời. Chúng tôi quyết không chịu khuất phục sự xâm lược của đế quốc Mỹ. Chúng tôi quyết giữ gìn tự do, độc lập của Tổ quốc chúng tôi. Đồng thời chúng tôi quyết góp phần ngăn ngừa đế quốc Mỹ gieo rắc tai họa xâm lược cho dân tộc khác.

Câu hỏi 5: Thưa Hồ Chủ tịch, như Ngài đã biết là nhân dân Mỹ cho rằng chủ nghĩa cộng sản là một cái xấu mà người ta phải chống lại ở bất cứ nơi nào. Một lý do Mỹ can thiệp vào Việt Nam là vì người ta cho rằng nếu Mỹ rút khỏi miền Nam Việt Nam thì nhất định cả nước sẽ bị thống nhất dưới một chính phủ cộng sản.

Hơn thế nữa, họ cho rằng toàn bộ Việt Nam sẽ rơi vào khu vực ảnh hưởng của Trung Quốc và như vậy sẽ không thể phát triển theo ý mình, mà phải phục vụ những mục đích bành trướng của Trung Quốc. Vậy câu hỏi của tôi là: có phải Ngài đang nhận viện trợ quân sự rất lớn của Trung Quốc không? Nếu không có áp lực của Trung Quốc, Ngài có sẵn sàng đến bàn hội nghị không? Ngài có coi thường khả năng là toàn bộ nước Ngài có thể bị một nước vô cùng lớn mạnh hơn thống trị không?

Trả lời: Bọn tư bản ghét chủ nghĩa cộng sản, đó là bản tính giai cấp của chúng. Còn nhân dân lao động thích chủ nghĩa cộng sản, đó là quyền giai cấp của họ.

Chắc ông thừa biết rằng xuyên tạc chủ nghĩa cộng sản để lừa bịp thiên hạ, đó là thủ đoạn quen thuộc trong chính sách xâm lược của đế quốc Mỹ.

Còn quan hệ giữa nhân dân Việt Nam với nhân dân Trung Quốc là quan hệ anh em, như môi với răng. Sự đồng tình, ủng hộ và giúp đỡ của Trung Quốc đối với Việt Nam là vô cùng quý báu và rất có hiệu lực.

Trung Quốc cũng như Liên Xô và các nước xã hội chủ nghĩa khác đều hoàn toàn nhất trí với đường lối đấu tranh của Chính phủ nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà và của Mặt trận dân tộc giải phóng miền Nam Việt Nam và hết lòng ủng hộ nhân dân Việt Nam chống đế quốc Mỹ xâm lược. Mọi âm mưu của đế quốc Mỹ hòng chia rẽ Việt Nam với Trung Quốc và chia rẽ các nước xã hội chủ nghĩa, sẽ bị thất bại thảm hại.

Câu hỏi trên đây chứng tỏ rằng còn nhiều người ở phương Tây không hiểu về mối quan hệ chặt chẽ giữa các nước xã hội chủ nghĩa theo những nguyên lý của chủ nghĩa Mác - Lênin và chủ nghĩa quốc tế vô sản.

Câu hỏi 6: Thưa Hồ Chủ tịch, thời gian của cuộc phỏng vấn này sắp hết. Chắc Ngài đã biết về phong trào ở Mỹ phản đối chính sách của Chính phủ Mỹ ở Việt Nam và căn cứ vào báo chí ở nước Ngài, tôi cho rằng ở đây người ta đã quá cường điệu phạm vi và ảnh hưởng của phong trào đó. Đại đa số nhân dân Mỹ ủng hộ chính sách của Tổng thống Giôn-xơn. Tôi không phải là người Mỹ, nhưng đã từng sống với họ trong nhiều năm. Tôi tin rằng nhân dân Mỹ chủ yếu là một dân tộc có thiện ý và nhân đạo. Ngài có ý kiến đặc biệt gì muốn nói với nhân dân Mỹ không?

Trả lời: Như ông vừa nói: Nhân dân Mỹ chủ yếu là có thiện ý. Chính vì vậy mà đại đa số nhân dân Mỹ không thể ủng hộ chính sách xâm lược của Tổng thống Giôn-xơn.

Tôi muốn nói với nhân dân Mỹ rằng cuộc chiến tranh xâm lược mà Chính phủ Mỹ đang tiến hành ở Việt Nam không những chà đạp thô bạo lên các quyền dân tộc cơ bản của nhân dân Việt Nam, mà còn đi ngược lại nguyện vọng và lợi ích của nhân dân Mỹ. Cuộc chiến tranh xâm lược đó cũng đã bôi nhọ thanh danh nước Mỹ, xúi xẻo của Oasinhton và Linhcôn. Tôi muốn nói với nhân dân Mỹ ý chí của toàn dân Việt Nam kiên quyết chiến đấu chống bọn xâm lược Mỹ cho đến thắng lợi hoàn toàn. Nhưng đối với nhân dân Mỹ, chúng tôi tăng cường quan hệ hữu nghị.

Nhân dân Việt Nam mạnh vì có chính nghĩa, có sự đoàn kết và lòng dũng cảm và được sự ủng hộ của các dân tộc yêu chuộng hoà bình trên toàn thế giới, kể cả nhân dân Mỹ. Chính vì yêu chuộng công lý và chính nghĩa mà nhiều tầng lớp nhân dân tiến bộ Mỹ, hàng chục vạn thanh niên, sinh viên, giáo sư, nhà khoa học, luật học, văn nghệ sĩ, các nhà tu hành và nhân dân lao động Mỹ đã dũng cảm lên tiếng phản đối và biểu tình rầm rộ chống chính sách xâm lược của Chính phủ Giônxon ở Việt Nam. Thanh niên Mỹ thì kiên quyết không chịu đi lính sang Việt Nam làm bia đỡ đạn cho đế quốc Mỹ.

Nhân dân chúng tôi đánh giá rất cao cuộc đấu tranh ấy của nhân dân Mỹ. Chúng tôi rất cảm động trước những tấm gương anh dũng hy sinh của bà cụ Henga Hécđơ và của các chiến sĩ hoà bình Noman Morixơn, Rôgiơ Lapotơ và Xilin Giancaoxki. Tôi xin gửi đến gia đình các liệt sĩ tấm lòng thương yêu và cảm phục của tôi và của đồng bào Việt Nam chúng tôi.

Nhân dịp này, tôi chân thành gửi lời cảm ơn nhân dân Mỹ đang kiên quyết đấu tranh đòi Chính phủ Mỹ chấm dứt cuộc chiến tranh xâm lược Việt Nam.

Đế quốc Mỹ là kẻ thù chung của nhân dân hai nước chúng ta. Chúng ta đoàn kết đấu tranh thì đế quốc Mỹ nhất định thua. Nhân dân chúng ta nhất định thắng.

Trả lời ngày 18-11-1965.

Báo *Nhân dân*, số 4266, ngày 9-12-1965.

Thư trả lời giáo sư Mỹ Lainót Pôlinh (17-11-1965)

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 11^h 10'

Kính gửi giáo sư Lainót Pôlinh,

Tôi xin chân thành cảm ơn giáo sư đã có nhã ý chuyển đến tôi bản tuyên bố về vấn đề Việt Nam của tám vị được giải thưởng Nôben về hoà bình.

Dân tộc Việt Nam chúng tôi vốn yêu chuộng tự do và hoà bình. Nguyên vọng tha thiết của nhân dân nước chúng tôi là xây dựng một nước Việt Nam hoà bình, thống nhất, độc lập, dân chủ và giàu mạnh.

Nhân dân nước chúng tôi ở miền Bắc cũng như ở miền Nam đã ra sức đấu tranh cho Hiệp định Giơnevơ năm 1954 về Việt Nam được thực hiện đầy đủ. Nhưng đế quốc Mỹ đã trắng trợn phá hoại Hiệp định đó, âm mưu biến miền Nam Việt Nam thành thuộc địa kiểu mới và căn cứ quân sự của Mỹ hòng khống chế vùng Đông - Nam á và chuẩn bị chiến tranh thế giới mới. Chúng đã phá hoại sự nghiệp hoà bình thống nhất nước Việt Nam, dựng lên ở miền Nam Việt Nam một chế độ phát xít cực kỳ tàn bạo, ở đó hàng chục vạn người bị bắt bớ, tra tấn, tù đày, giết hại, hàng triệu người bị dồn vào các trại tập trung dưới những hình thức khác nhau. Đế quốc Mỹ đã dùng miền Nam Việt Nam làm bàn đạp gây chiến tranh ở Lào và thường xuyên khiêu khích Vương quốc Campuchia. Từ năm 1961, chúng đã phát động cái gọi là "chiến tranh đặc biệt" ở miền Nam Việt Nam. Nhưng đồng bào miền Nam chúng tôi không chịu khuất phục, đã và đang đấu tranh anh dũng chống bọn xâm lược Mỹ cùng bè lũ tay sai và giành được thắng lợi ngày càng to lớn.

Bị thiệt hại nặng nề trong cuộc "chiến tranh đặc biệt", đế quốc Mỹ đã đưa vào Nam Việt Nam 20 vạn lính Mỹ và lính chư hầu, chưa kể 60 vạn lính ngụy, nhằm mở rộng chiến tranh xâm lược, uy hiếp

ngghiêm trọng nền an ninh của các dân tộc ở Đông - Nam á và hoà bình thế giới. Chúng dùng xương máu của đồng bào chúng tôi ở miền Nam để thí nghiệm một cuộc chiến tranh xâm lược kiểu mới với những vũ khí và phương tiện chiến tranh hiện đại để rồi đem dùng ở các nơi khác trên thế giới hòng đàn áp phong trào giải phóng dân tộc và làm bá chủ thế giới.

Hiện nay, bọn xâm lược Mỹ đang dùng những phương tiện chiến tranh cực kỳ dã man để giết hại đồng bào miền Nam nước chúng tôi như bom napan, bom lân tinh, chất độc hoá học, hơi độc, v.v.. Chúng cho hạm đội thứ 7 và máy bay chiến lược B.52 ném bom, bắn phá, triệt hạ xóm làng.

Đồng thời, bất chấp cả dư luận của nhân dân Mỹ và nhân dân thế giới, chúng không ngừng thực hiện chính sách "leo thang" đối với miền Bắc Việt Nam, hằng ngày chúng dùng máy bay điên cuồng ném bom bắn phá các cầu, đường, đập nước, nông trường, xí nghiệp, trường học, bệnh viện, nhà thờ, v.v..

Nhân dân Việt Nam chúng tôi phải kiên quyết đấu tranh chống đế quốc Mỹ xâm lược để tự vệ, để bảo vệ những quyền dân tộc thiêng liêng nhất của mình, đồng thời góp phần giữ gìn hoà bình ở châu á và thế giới.

Mấy tháng nay, Chính phủ Mỹ một mặt điên cuồng tăng cường và mở rộng chiến tranh xâm lược ở Việt Nam, nhưng mặt khác họ lại nói "không có ý định mở rộng chiến tranh", "sẵn sàng thương lượng", v.v..

Nhân dân thế giới, bao gồm nhân dân Mỹ, ngày càng nhận rõ rằng đó chỉ là những luận điệu lừa bịp của nhà cầm quyền Mỹ, là chính sách "thương lượng trên thế mạnh", bắn giết và tàn phá ngày càng thảm khốc, hòng buộc nhân dân Việt Nam phải hạ vũ khí và từ bỏ những nguyện vọng chính đáng của mình.

Toàn thể nhân dân Việt Nam từ Bắc đến Nam quyết không thể chấp nhận chính sách xâm lược và nô dịch đó của đế quốc Mỹ. Hoà bình thật sự quyết không thể tách rời tự do và độc lập thật sự của dân tộc.

Rõ ràng đế quốc Mỹ là kẻ xâm lược. Nhân dân Việt Nam là bị xâm lược.

Sự xâm lược của Mỹ là nguồn gốc duy nhất, là nguyên nhân trực tiếp của tình hình nghiêm trọng hiện nay ở Việt Nam và Đông - Nam á. Cho nên, chúng tôi nghĩ rằng con đường đúng đắn nhất để hoà bình giải quyết vấn đề Việt Nam là lập trường trong bản Tuyên bố ngày 22 tháng 3 năm 1965 của Mặt trận dân tộc giải phóng miền Nam Việt Nam, người đại diện chân chính duy nhất của nhân dân miền Nam Việt Nam và lập trường 4 điểm của Chính phủ nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà. 4 điểm đó là:

1 - Xác nhận những quyền dân tộc cơ bản của nhân dân Việt Nam: hoà bình, độc lập, chủ quyền, thống nhất và toàn vẹn lãnh thổ. Theo đúng hiệp định Giơnevơ, Chính phủ Mỹ phải rút quân đội, nhân viên quân sự và các loại vũ khí Mỹ ra khỏi miền Nam Việt Nam, triệt phá những căn cứ quân sự Mỹ ở miền Nam, xoá bỏ "liên minh quân sự" với miền Nam. Chính phủ Mỹ phải đình chỉ chính sách can thiệp và xâm lược đối với miền Nam. Theo đúng Hiệp định Giơnevơ, Chính phủ Mỹ phải đình chỉ hành động chiến tranh đối với miền Bắc, hoàn toàn chấm dứt mọi hành động xâm phạm lãnh thổ và chủ quyền của nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà.

2 - Trong lúc chờ đợi thực hiện hoà bình thống nhất nước Việt Nam, trong lúc nước Việt Nam còn tạm thời bị chia làm hai miền, thì phải triệt để tôn trọng những điều khoản quân sự của Hiệp định Giơnevơ 1954 về Việt Nam như: hai miền đều không có liên minh quân sự với nước ngoài, không có căn cứ quân sự, quân đội và nhân viên quân sự của nước ngoài trên đất mình.

3 - Công việc miền Nam do nhân dân miền Nam tự giải quyết, theo Cương lĩnh của Mặt trận dân tộc giải phóng miền Nam, không có sự can thiệp của nước ngoài.

4 - Việc thực hiện hoà bình thống nhất nước Việt Nam do nhân dân Việt Nam ở hai miền tự giải quyết, không có sự can thiệp của nước ngoài.

Tôi mong rằng giáo sư và các vị sẽ vì hoà bình và công lý, dùng ảnh hưởng của mình tiếp tục góp phần với nhân dân Mỹ và nhân dân thế giới vạch trần những âm mưu xâm lược và gây chiến của đế quốc Mỹ, buộc chúng phải chấm dứt cuộc chiến tranh tội ác đối với nhân dân nước chúng tôi và lập lại hoà bình ở Việt Nam.

Cuộc chiến tranh xâm lược mà Chính phủ Mỹ đang tiến hành ở Việt Nam chẳng những gây cho dân tộc chúng tôi nhiều đau khổ và hy sinh, mà còn làm cho nhân dân Mỹ phải chịu nhiều thiệt hại về tính mạng, tiền của và bôi nhọ cả thanh danh nước Mỹ.

Chính vì thế mà gần đây nhiều tầng lớp nhân dân tiến bộ Mỹ, hàng chục vạn thanh niên, sinh viên, hàng nghìn giáo sư, nhà khoa học, văn nghệ sĩ, nhiều nhà tu hành, đã dũng cảm lên tiếng phản đối, biểu tình rầm rộ chống cuộc chiến tranh xâm lược của Chính phủ Giônxon, kiên quyết không chịu đi lính sang bắn giết nhân dân Việt Nam. Nhân dân chúng tôi đánh giá cao những cuộc đấu tranh ấy của nhân dân Mỹ và rất xúc động trước những tấm gương anh dũng hy sinh của bà cụ Henga Hécđơ cũng như của các chiến sĩ hoà bình Noman Morixơn, Rôgiơ Lapotơ và chị Xilin Giancaoxki gần đây.

Nhân dịp này, tôi xin chân thành gửi lời cảm ơn nhân dân Mỹ đang kiên quyết đấu tranh đòi Chính phủ Mỹ chấm dứt cuộc chiến tranh xâm lược Việt Nam và xin gửi đến gia đình các liệt sĩ tấm lòng thương yêu, cảm phục của nhân dân Việt Nam chúng tôi.

Kính gửi giáo sư và các vị lời chào trân trọng.

Hà Nội, ngày 17 tháng 11 năm 1965

Hồ Chí Minh

Báo *Nhân dân*, số 4248, ngày 21-11-1965.

Nhân dân và dư luận Nhật Bản nhiệt liệt ủng hộ cuộc chống Mỹ, cứu nước của nhân dân ta (15-11-1965)

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 11^h 13'

(Báo cáo của Chiến Sĩ)

Thưa các đồng chí,

Chính phủ Nhật Bản hiện nay là một chính phủ phản động, theo đuôi đế quốc Mỹ.

Song nhân dân và dư luận Nhật Bản thì nhiệt liệt ủng hộ cuộc kháng chiến cứu nước của nhân dân ta.

Tôi xin nêu vài ví dụ:

Tháng 4 năm nay, các *công hội* thủy thủ ở Tôkiô, Yôcôhama, Côbê, v.v. đã quyết định không chuyên chở những dụng cụ chiến tranh của Mỹ sang miền Nam Việt Nam. Thế là anh em công nhân Nhật Bản đã thực hiện tinh thần quốc tế vô sản cao quý.

Đầu tháng 6 vừa qua trong cuộc mít tinh do Đảng Cộng sản và Đảng Xã hội tổ chức, có hơn 7 vạn người tham gia, để chống đế quốc Mỹ xâm lược Việt Nam và chống Chính phủ Nhật Bản theo đuôi Mỹ. ở các thành phố khác như Đại Ban, Kinh Đô, Tiên Đài, v.v. cũng có những cuộc bãi công, bãi khoá, mít tinh từ năm, sáu nghìn người đến hai vạn người tham gia.

Trung tuần tháng 10-1965, ở Tôkiô có hai cuộc mít tinh to. Hơn năm vạn người đã kéo đi thị uy qua các đường phố lớn. Những khẩu hiệu chính là:

"Đập tan điều ước Nhật Bản - Nam Triều Tiên!".

"Đế quốc Mỹ cút khỏi Việt Nam!"...

Hôm 22-10 vừa qua, hơn 1 triệu 80 vạn công nhân và viên chức Nhật Bản đã bãi công. Khẩu hiệu đấu tranh là:

"Tăng tiền lương".

"Chống điều ước Nhật Bản - Nam Triều Tiên!".

"Chống đế quốc Mỹ xâm lược Việt Nam!".

Nói tóm lại, trong mỗi cuộc vận động tương đối to, *nhân dân Nhật Bản* luôn luôn nêu khẩu hiệu ủng hộ ta chống Mỹ xâm lược.

Giới trí thức Nhật Bản cũng nhiệt liệt ủng hộ cuộc kháng chiến của ta. Ví dụ:

- Tháng 8 vừa qua, một số nhân sĩ đã đi mộ quyên ở các đường phố. Họ dùng số tiền đó để thuê một tờ báo Mỹ đăng bức thư của họ đòi Mỹ chấm dứt chiến tranh xâm lược Việt Nam.

- Cũng trong tháng 8, các *nhân sĩ ở Tôkiô* đã tổ chức một cuộc thảo luận suốt đêm (từ 10 giờ tối đến 2 giờ sáng) về vấn đề Mỹ xâm lược Việt Nam.

Bằng máy vô tuyến truyền hình, hàng triệu gia đình Nhật Bản đã theo dõi cuộc thảo luận ấy. Tham dự thảo luận có hơn 20 người. Gồm đại biểu các chính đảng, các nhà báo, các giáo sư, các văn nghệ sĩ nổi tiếng. Hơn 600 người đủ các tầng lớp đến dự thính ở hội trường.

Ba nghị sĩ thuộc đảng cầm quyền đã ra sức biện bạch cho đế quốc Mỹ và vu cáo kháng chiến Việt Nam là "hành động khủng bố". Trong lúc họ nói, quần chúng thường la ó lên. Và những người phát biểu sau đã thẳng tay phê bình họ.

Một vị cựu trung tướng quân đội Nhật Bản nói: chính quyền bù nhìn do Mỹ nặn ra đã thi hành chính sách tàn bạo. "Việt cộng" nổi lên chống lại là đúng.

Một ký giả nói: Mặt trận dân tộc giải phóng miền Nam cùng ăn, cùng ở, cùng lao động với nông dân. Họ được nông dân hết lòng ủng hộ. Đó là điều quan trọng nhất.

Một giáo sư khoa học đã nghiêm khắc lên án Mỹ dùng bom napan, bom lân tinh và hơi độc để giết hại nhân dân miền Nam.

Một đảng viên Đảng Xã hội nói: là người châu á, thì người Nhật Bản phải coi cuộc vận động giải phóng Việt Nam cũng như của bản thân mình. Nhân dân Nhật Bản cũng như nhân dân Việt Nam đều bị đế quốc Mỹ hãm hại.

Một đảng viên Đảng Cộng sản nói: Mỹ phải chấm dứt chiến tranh xâm lược, phải rút khỏi miền Nam Việt Nam, phải đề vấn đề Việt Nam do nhân dân Việt Nam tự giải quyết lấy. Chỉ có như thế Việt Nam mới có hoà bình và độc lập thật sự. Nhân dân Nhật Bản cần phải đoàn kết lại, ra sức đấu tranh ngăn chặn Mỹ xâm lược Việt Nam và ra sức ủng hộ nhân dân Việt Nam chống Mỹ, cứu nước.

Một số người dự thính cũng đã phát biểu ý kiến. Trong bốn giờ đồng hồ thảo luận, trừ ba nghị sĩ phản động, còn mọi người đều lên án Mỹ và ủng hộ ta.

Do những hoạt động của giới trí thức mà nhân dân Nhật Bản càng hiểu biết ta, càng ủng hộ ta và càng thấy rõ tội ác của giặc Mỹ xâm lược.

Báo chí là cơ quan của dư luận. Báo chí của Đảng Cộng sản Nhật Bản cổ nhiên 100% lên án Mỹ và ủng hộ ta. Đối với tình hình kháng chiến của ta, nhiều báo chí tư sản Nhật Bản như tạp chí *Văn nghệ xuân thu*, *Triều - Nhật chu san*, báo hằng ngày *Nhật Bản thời báo*, *Triều - Nhật tân văn*, v.v. đều có thái độ đúng đắn.

Tôi xin phép lược dịch vài đoạn khá dài của những báo đó.

Về tình hình miền Nam.

Hồi tháng 7-1965, báo *Tin tức hằng ngày* đã đăng bài của phóng viên từ miền Nam gửi về, đại ý như sau: Mỹ đã tổ chức một cuộc đi thăm ba ngày ba đêm, từ Quy Nhơn đến Cần Thơ, Long Xuyên, Phú Quốc. Ấn tượng chung là chiến trường Trung Bộ rất khàn trương. ở đó tràn ngập một không khí sợ hãi là chẳng biết lúc nào Việt cộng sẽ mở một trận quyết liệt.

ở vùng tam giác sông Cửu Long mà người ta cho là khá yên ổn, mỗi tháng cũng có 200 đến 250 trận đánh nhanh. Hai tỉnh An Xuyên và Chương Thiện ở gần biên giới Campuchia, chính quyền Sài Gòn hoàn toàn không kiểm soát được.

Năm con đường lớn từ Sài Gòn đi khắp miền Nam, đều bị phá hoại. Đường xe hơi ở vùng tam giác dài 1.450 cây số, nhưng xe hơi quân sự chỉ đi được 170 cây số thôi. 3.000 cây số đường sông cũng bị Việt cộng không chế...

Để chở dầu xăng của họ đến các trạm bán dầu, công ty dầu Mỹ cũng phải nộp thuế cho Việt cộng. Đó là một điều bí mật mà ai cũng biết.

ở trước mặt trận, thái độ của người Mỹ cũng hỗn loạn một cách kỳ quái.

Sau cuộc đi thăm này, ấn tượng mới là: Mặc dù đưa thêm bao nhiêu binh sĩ và bao nhiêu vũ khí hiện đại, Mỹ cũng không thể thắng được người du kích "đi không tiếng, về không tăm".

*

* *

Báo Triều - Nhật tân văn (7-1965) viết: Từ hồi tháng 5, đường giao thông bị cắt đứt. Giá hàng hoá tăng vọt không ngừng, kinh tế các thành thị bị cô lập như mắc bệnh "bán thân bất toại".

Việc phá hoại đường giao thông, vừa làm cho chính quyền miền Nam khốn đốn, vừa giảm bớt sự cơ động của quân đội Mỹ và quân đội Sài Gòn, vừa có lợi cho quân du kích hoạt động.

Từ tháng 7, chính quyền Sài Gòn đã quản chế lương thực. Nhưng vì quản chế mà lương thực lại càng thêm khó khăn. Trong những năm kháng chiến chống Pháp, giá hàng hoá cũng không tăng vọt như ngày nay. Chế độ quản chế gạo rất chuộc choạc. Đến ngày bán gạo, dân phải xếp hàng dài dằng dặc, nhiều khi xảy ra chuyện đánh nhau. Hồi tháng 6, ở Nha Trang giá gạo chợ đen mỗi kilô 9 đồng. Nay chỉ cách một tháng đã tăng đến 20 đồng.

Ở Đà Lạt tình hình còn gay go hơn. Giá gạo chợ đen còn đắt hơn các nơi khác, lại thêm gạo xấu, khó ăn. Giá các thứ khác, như đường, muối, v.v. cũng tăng vọt.

Từ người nông dân, đến thầy dạy học, ông cố đạo, v.v. ai cũng kêu khổ, ai cũng lo sợ cho tương lai.

Việt cộng hoạt động cực kỳ khéo, một ví dụ:

Cách Đà Lạt 8 cây số có một làng với độ 300 người dân. Dân làng nói với ký giả: "*Quân giải phóng rất tốt*".

Đầu tháng này, sau khi đánh nhau với quân Sài Gòn, Quân giải phóng bắt thôn trưởng và mấy người nữa mang đi vào núi. Lúc đầu, gia đình những người này lo sợ và khóc lóc dữ. Sau mười hôm giáo dục, Quân giải phóng thả họ về hết. Từ đó, dân làng đều khen Quân giải phóng tốt.

*

* *

Dưới đầu đề "Tình hình tuyệt vọng trong rừng sâu", Tạp chí Nhật Bản *Thế giới* (số tháng 5-1965) viết:

"Ở vùng đồng bằng sông Cửu Long, tầm con mắt trông thấy được xa. Người du kích nấp trong rừng chỉ cần bắn một phát là diệt được một lính Mỹ cao to. To cao là mục tiêu rất tốt. Sau đó, xác lính Mỹ được moi hết ruột gan nhét thuốc chống thối vào, bỏ vào áo quan trên phủ một lá cờ Mỹ. áo quan được đưa sang Philíppin rồi chở về Mỹ.

Binh lính Mỹ ở trong đồn Bến Cát suốt đêm không dám ngủ vì sợ bị đánh úp. Sau mỗi lần ra trận, những tên may được sống sót, trốn trở về đồn, hút một điếu thuốc, rồi thở phào một cái ...

Về sự xấu xa của cái chính quyền Sài Gòn, thì người ta thấy quá nhiều rồi...

Từ sông Bến Hải đến mũi Cà Mau suốt ngày đêm không ngớt tiếng súng. Nông dân đã biến thành Việt cộng rồi, quân đội Sài Gòn thì không biết vì ai, vì mục đích gì mà họ phải đánh nhau. Sau một trận bị phục kích, ba trăm, bốn trăm tên chết như châu chấu... Nhiều binh sĩ khi phải ra mặt trận thì vất súng chạy trốn hoặc đi theo Việt cộng. Những binh sĩ đi theo Việt cộng thì chỉ sau một tháng, từ những người nhút nhát họ đã trở nên những chiến sĩ du kích vô cùng anh dũng. Tướng lĩnh và chính khách Sài Gòn thì rất là bộn hủ hoá, tham ô, ba bề bảy mảng, giành nhau quyền lợi, liều mạng xoay tiền.

Con nhà giàu thì trốn sang Pari, Hương Cảng, Nữ ược, Tôkiô. Những thanh niên khác thì trốn trên gác nhà để khỏi bị bắt đi lính...

Gần đây, Mỹ đã dùng máy bay B.52 ném bom, đốt sạch, phá sạch. *Kết quả* là: chỉ làm cho Việt cộng càng nâng cao chí khí chiến đấu, càng quyết tâm kháng chiến đến cùng. Nông dân càng ra sức giúp Việt cộng hoặc biến thành Việt cộng. Cả nước bùng lên như lửa cháy..." Bài báo kết luận: *"Một dân tộc kiên quyết đấu tranh cho độc lập, xưa nay chưa hề bị đánh thua bao giờ.*

Mỹ đã sa vào vũng lầy không đáy ở vùng sông Cửu Long rồi. Ngoài việc *Mỹ phải rút lui*, thì không có biện pháp nào khác để giải quyết vấn đề Việt Nam".

*

* *

Tạp chí *Văn nghệ xuân thu* (5-1965) đã đăng một bài của ông Xatô Kenriô. ông này trước đây là trung tướng phó tham mưu trưởng quân đội Nhật Bản xâm lược Trung Quốc, đồng thời là người phụ trách quân đội Nhật Bản chiếm đóng Đông Dương. Ông Kenriô viết: "Tôi là một tội phạm chiến tranh đã bị kết án vì những tội lỗi của tôi đã phạm ở Trung Quốc ... Hành động tội ác của Mỹ ở Việt Nam hiện nay giống hệt những tội ác của Nhật Bản ở Trung Quốc ngày xưa... Vì sao Mỹ cứ ngu xuẩn đi theo vết xe xuống hố của Nhật Bản? Đối với cuộc vận động thống nhất Tổ quốc của nhân dân Việt Nam, *Mỹ nhất định sẽ thua* ...

Mỹ coi Việt Nam như "Mãn Châu quốc", coi quân đội Mỹ như "Quan Đông quân"..., dùng một lực lượng quân sự thật to có thể tạm thời giành được một thắng lợi trước mắt, nhưng không thể thắng được linh hồn của một dân tộc. Đó là kinh nghiệm chua cay mà Nhật Bản đã ném ở Trung Hoa. Năm 1938, quân Nhật Bản ào ạt chiếm đóng Vũ Hán, Quảng Đông, v.v., tưởng là thắng lợi rồi. Nhưng đã lầm to vì kết quả là Nhật Bản đã sa lầy đến cổ. Hiện nay, Mỹ sa lầy ở Việt Nam còn sâu hơn ngày trước Nhật Bản sa lầy ở Trung Quốc. Và Mỹ càng giãy giụa thì càng lún sâu thêm...

Giôn-xơn cố sống cố chết tuyên truyền cho cái mà y gọi là "đàm phán không điều kiện". Kỳ thực đàm phán theo quan điểm của Mỹ là buộc Việt Nam đầu hàng... Mỹ đã thất bại, vì vậy họ cố tìm một giải pháp có thể "giữ được thể diện" bằng cách mở rộng chiến tranh ra miền Bắc. Đó là một điều sai lầm to, chắc nó sẽ đẩy Mỹ vào *con đường thể diện của địa ngục*...".

Tờ *Nhật Bản thời báo* (24-4-1965) viết: "Người Nhật Bản coi cuộc xung đột hiện nay ở Nam Việt Nam là một phong trào dân tộc nhất trí chống một chính quyền bù nhìn dựa vào thực lực của nước ngoài. *Con đường giải quyết là Mỹ phải rút khỏi miền Nam Việt Nam ...*

Giôn-xơn lặp đi lặp lại rằng: "Mỹ không có ý mở rộng chiến tranh".. Nhưng y nói chưa dứt lời thì chiến tranh ở Việt Nam đã mở rộng. Cũng như hồi tháng 7-1937, sau sự kiện Lư Câu Kiều nổ ra, Chính phủ Nhật Bản cũng tuyên truyền rằng "Nhật Bản không có ý mở rộng chiến tranh", nhưng chiến tranh đã lan khắp Trung Quốc...

Vì vậy dư luận Nhật Bản đòi *Mỹ rút ngay khỏi Việt Nam*".

*

* *

Tạp chí *Triều– Nhật chu san* (3-1965) đã mở một cuộc vận động nhân dân Nhật Bản viết thư cho Tổng thống Mỹ. Chỉ trong vài hôm đã có hơn 1.000 người đủ các tầng lớp gửi thư đến toà báo. Các bức thư đều oán trách Mỹ xâm lược Việt Nam. Họ nói Mỹ đã lâm vào thế bí, nếu cứ liều mạng đi tới thì sẽ bị cả thế giới phỉ nhổ. Họ đều kết luận rằng *Mỹ phải rút đi thôi*.

Tóm tắt nội dung của các bức thư đó, *Triều – Nhật chu san* viết: "Trong các người gửi thư, có những em học sinh lên mười, có những cụ già ngoài tám mươi tuổi ...

Một cụ hoà thượng đã dẫn chứng sách Phật, một cô thiếu nữ công giáo đã dẫn chứng kinh thánh Giêsu, nhiều bà nội trợ đã dẫn chứng "Tuyên ngôn độc lập" Hoa Kỳ để lên án chính sách xâm lược của Mỹ. Có người đã thề quyết đánh một keo chết sống với Mỹ ...

Người ta cho rằng càng xối tên lửa và bom napan xuống Việt Nam, thì Mỹ thất bại càng nặng ... Nhiều người đã nhắc lại kinh nghiệm thảm hại của Nhật Bản ở Trung Quốc để răn đe Giônxon.

Hầu hết các bức thư đều nói rằng bất kỳ thứ vũ khí gì cũng không thể thắng nổi lòng tin tưởng của một dân tộc có quyền tự quyết. Có những em học sinh viết rằng Mỹ đang còn căn cứ quân sự ở Nhật Bản, thì người Nhật Bản không thể làm ngơ trước vấn đề Việt Nam ...

Trong thư trả lời các bạn đọc, Đại sứ Mỹ ở Nhật Bản đã tránh không nói đến ba vấn đề quan trọng là: chiến tranh ở Đông Dương, Hiệp định Giơnevơ và Ngô Đình Diệm.

Đối với nhân dân Việt Nam, cuộc chiến tranh chống Pháp ở Đông Dương là một cuộc chiến tranh toàn dân để giành lại độc lập dân tộc. Hồi đó Mỹ đã giúp Pháp hàng tỉ đôla để giết hại nhân dân Việt Nam. Thực dân Pháp đã bị đập tan ở Điện Biên Phủ. Nhưng cũng từ lúc đó, Mỹ đã len vào Việt Nam. Cho nên có thể nói rằng cuộc chiến tranh chống Mỹ là tiếp tục cuộc kháng chiến chống Pháp.

Hiệp định Giơnevơ cấm nước ngoài lập căn cứ quân sự ở miền Nam và miền Bắc. Ông Hồ Chí Minh không ký kết hiệp định quân sự với Bắc Kinh hoặc Mạc Tư Khoa. Trái lại, Mỹ đã giúp Ngô Đình Diệm hàng tỉ đôla, đã lập căn cứ quân sự khắp miền Nam, đã can thiệp vào công việc nội bộ của miền Nam.

Cũng như Ngô Đình Diệm, các quan lại và tướng tá của chính quyền Sài Gòn đều đã từng theo Pháp, theo Nhật Bản. Nhân dân không ưa họ, không tin họ. Họ đều tham ô, hủ hoá, bản thiêu, bất tài. Ngoài việc xin và xài tiền Mỹ, họ chẳng có tài nghệ gì hết.

Việt cộng thì phân tán trong rừng sâu, trong nhân dân. Mỹ không thể tiêu diệt được cả 14 triệu người miền Nam, thì quyết không đánh bại được Việt cộng...".

Đôi khi báo chí Nhật Bản cũng đăng lại những bài báo chí Hoa Kỳ công kích Mỹ xâm lược Việt Nam.

Tạp chí Nhật Bản *Thế giới* (số tháng 7) đã đăng lại một bài của tạp chí Mỹ *Ký giả* dưới đầu đề "Tổng Giôn không phải là con chim hoà bình". Xin lược dịch như sau:

"Hiện nay, rõ ràng là cuộc chiến tranh ở Việt Nam đã trở nên cuộc chiến tranh riêng của tổng Giôn. Ông ta tự vạch ra chiến lược, tự thảo ra những lời thanh minh cho Bộ Ngoại giao. Ngày nào ông ta cũng giải thích chính sách Mỹ ở Việt Nam và tình hình chiến sự cho các nghị sĩ... và các ký giả nghe.

Nhưng nhân dân Mỹ vẫn phê bình quân đội Mỹ dùng hơi độc và ném bom bừa bãi ở Việt Nam.

Một số nghị sĩ, những tờ báo lớn như *Thời báo Nữ Ước*, *Báo Hoa Thịnh Đốn* cũng đòi Chính phủ phải xét lại chính sách ở Việt Nam.

Cái mà tổng Giôn gọi là "ý kiến rộng rãi nhất trí" đã tan vỡ hết và biến thành "ý kiến rộng rãi *không nhất trí*".

Vả lại, cuộc chiến tranh ở Việt Nam tốn tiền rất nhiều. Nếu chiến tranh kéo dài, thì chắc nó sẽ đe dọa đời sống cái "xã hội vĩ đại" ở Mỹ. Trong luồng không khí ấy, tổng Giôn ngày càng lo lắng và không yên.

Trước ngày tuyên cử, Giôn xon thề thốt rằng "quyết không mở rộng chiến tranh ở Việt Nam". Nhưng từ ngày được bầu làm Tổng thống, vì sao tổng Giôn lại "nói lời, rồi lại ăn lời được ngay" và mở rộng chiến tranh? Đó là vì:

- Lòng hư vinh rất to của tổng Giôn. Muốn có thành công cá nhân, việc gì Giôn cũng dám làm. Giôn tiếp lấy cái gánh nặng chiến tranh ở Việt Nam do hai Tổng thống trước để lại, một cái gánh nặng xấu xa đã đi từ thất bại này đến thất bại khác. Thất bại đó làm cho Giôn ngày càng khôn đốn, nóng nảy, không yên.

- Về tính cách cũng như về kinh nghiệm, Giôn là một con điều hâu hiểu chiến. Suốt 24 năm ở Quốc hội, Giôn là kẻ biện hộ cho phái quân phiệt, là hiện thân của các tướng lĩnh.

- Hải, lục, không quân Mỹ đều đua nhau dùng Việt Nam làm nơi thí nghiệm vũ khí mới và chiến thuật mới. Lại có các ngài trong "ủy ban hoá học", họ chủ trương dùng chất độc hoá học để tiến hành cuộc "chiến tranh giết người một cách nhân đạo". Tuy kế hoạch của những phe phái đó đều có mâu thuẫn, nhưng tổng Giôn đều nghe hết, đều thực hành hết.

- Tổng Giôn nhận rằng: một mai chính quyền Sài Gòn bị tan rã, một chính phủ hoà bình thành lập ở miền Nam thì các ngài "cố vấn" Mỹ chắc phải cuốn gói chuồn. Đó sẽ là một sự nhor nhục suốt đời cho Giôn.

- Bộ Quốc phòng Mỹ luôn luôn đưa ra những luận điệu như: "Trung Quốc đe doạ",

"Cắt đứt tiếp tế từ miền Bắc vào, thì dân quân miền Nam lập tức tan rã",

"Trung Quốc quyết không dám tham chiến",

"Đối phó với cộng sản châu á, chỉ có một cách là đánh cho chúng quy đi"

Những luận điệu đó rất hợp với tì vị của Giôn, đã thành định kiến chính trị và hành động mở rộng chiến tranh của Giôn.

Những người Mỹ sáng suốt thì đã nêu ra những lời lẽ chống lại Giôn. Ví dụ: người viết báo nổi tiếng Lípman đã nhắc đi nhắc lại như dạy bảo một đứa trẻ cứng đầu rằng: vô luận ném bao nhiêu bom, phái bao nhiêu quân, Mỹ cũng không thể giành được hoà bình đúng đắn ở Đông - Nam á.

Lại như người xã hội học nổi tiếng là ông Nôn Pho đã viết thư cho Giôn rằng: "Nói thẳng cho ông biết là hàng triệu người Mỹ yêu nước đã nghĩ thế nào. Họ nhận rằng đối với đạo nghĩa thì đường lối của ông là một sự nhục nhã không tha thứ được".

Hội "Khoa học tự nhiên" Mỹ đã kịch liệt phản đối quân đội Hoa Kỳ dùng hơi độc ở Việt Nam.

Hơn 200 giáo sư Trường đại học Misigân đã liên tiếp thảo luận suốt 12 giờ đồng hồ chống chính sách Mỹ ở Việt Nam. Hầu như ngày nào tờ *Thời báo Nữ Uớc* cũng có đăng thư của giới trí thức công khai chống chính sách của Giôn.

Nhưng "nói thẳng, mất lòng". Tổng Giôn chẳng những không lắng nghe những ý kiến đó, mà còn nổi giận lôi đình...

Người lái con thuyền chính trị của Mỹ hiện nay là như vậy đó...

Hội Toruman nổi nghiệp Rudoven, thì vì cuộc xâm lược Triều Tiên mà danh giá của Đảng Dân chủ đã xuống dốc. Nay Giôn xon nổi nghiệp Kennodi, cuộc chiến tranh ở Việt Nam đã có chiều hướng biến thành một cuộc chiến tranh Triều Tiên khác. Chẳng hay tổng Giôn có "đạp vỏ dừa, thấy vỏ dừa mà sợ" không?...

Thưa các đồng chí,

Tin tức hằng ngày là một trong những tờ báo lớn ở Nhật Bản, có phóng viên khắp năm châu, mỗi ngày ra năm triệu số. Vì tin tức đúng đắn, cho nên báo này có ảnh hưởng tốt trong nhân dân.

Tháng 9 vừa qua, một ký giả báo này là ông Minôru Ômôri đã được vào thăm miền Bắc và đã viết cho báo một loạt bài. Tôi xin lược dịch mấy đoạn sau đây:

"...Giữa Trung Quốc cộng sản với Việt Nam tình đoàn kết chặt chẽ ngoài sức tưởng tượng. Nếu các chính khách Mỹ có thể đến Trung Quốc mà xem, thì chắc họ sẽ bị chấn động mạnh và họ sẽ xét lại kỹ các vấn đề.

Ở ga xe lửa Trung Quốc có một tấm bảng cao mười mét, rộng một mét, với khẩu hiệu "Kiên quyết ủng hộ cuộc đấu tranh của nhân dân Việt Nam chống đế quốc Mỹ".

Khắp nơi ở Trung Quốc đều có tinh thần giúp Việt chống Mỹ như vậy...

Khác hẳn với *Sài Gòn* lộn xộn lạo xạo, *Hà Nội* cực kỳ yên ổn, lặng lẽ, nghiêm trang.

ở *Sài Gòn* khắp nơi treo cờ Mỹ. Xe bọc sắt chở đầy lính nghênh ngang chạy ngược chạy xuôi.

ở *Hà Nội* có một cảnh tượng khác, rất lạ lùng. Chiều chiều, có những tốp độ mười lăm người đàn ông và đàn bà một vai mang súng, một vai vác cuốc xẻng, thông dong trở về nhà họ. Đó là những chiến sĩ dân quân. Đó là hình ảnh của "chiến tranh nhân dân"... Khẩu hiệu "ba sẵn sàng" đầy tinh thần kháng chiến của thanh niên đã thấm nhuần sâu vào các tầng lớp cơ sở.

Trong những vùng ruộng lúa mênh mông bát ngát có các xóm làng. Giữa những đám nhà tranh, nổi lên những nhà máy ngói đỏ xinh đẹp, cây cối xanh tươi bao bọc xung quanh. Đó là một cảnh tượng hoà bình. Bất thành lình, con quái vật chiến tranh lù ra và một tinh thần căm thù sôi nổi... Mỹ ném bom như mưa xuống những làng mạc hoà bình ấy. Đó là *một hành động dã man*.

Mỹ đã trở nên "thầy giáo phản diện" để kích thích chí khí anh dũng của nhân dân Việt Nam trong cuộc chiến tranh nhân dân...

Gần đây, Mỹ lại dùng một chính sách dụ dỗ. Khi ném bom miền Bắc, họ cũng ném bánh kẹo và đồ chơi của trẻ con. Muốn dùng cách đó để hòng mua chuộc lòng dân, Mỹ thật ngây thơ quá!

Khắp đường phố Hà Nội đều thấy tuyên truyền những người anh hùng và những việc oanh liệt trong cuộc kháng chiến. Khi miền

Bắc bị ném bom dữ dội, thì những thanh niên, những dân quân và phụ nữ đều có thể trở nên anh hùng như Phan Đình Giót...

Với sự ủng hộ kiên quyết của nhân dân Việt Nam, Chủ tịch Hồ Chí Minh đang tiến hành một cuộc kháng chiến mà thường thức chiến tranh hiện đại không thể tưởng tượng được. Họ tin chắc rằng, với sự ủng hộ của dư luận thế giới một ngày kia họ sẽ làm cho Mỹ lê lết mà phải bỏ cuộc và Việt Nam sẽ giành được thắng lợi cuối cùng.

Hà Nội ở trong tình trạng chiến tranh và sẵn sàng chiến đấu. Nhưng ban đêm ngoài phố đèn điện vẫn sáng choang, người ta đi lại đông như trẩy hội.

ở đồng bằng miền Bắc, lúa xanh mơn mớn như tấm thảm mênh mông. *Việc cung cấp lương thực tốt hơn trước.* Họ dùng chế độ cung cấp từng đơn vị nhỏ. Quân đội cũng phân tán theo quy mô nhỏ, vì vậy, Mỹ không thể phá hoại nghiêm trọng như Mỹ tưởng tượng.

Mỹ công khai tuyên bố chỉ ném bom những nơi quân sự. Nhưng kỳ thực họ đã bắn phá cả nhà thương, trường học..., đập nước, nông thôn, thậm chí cả những thuyền nhỏ đánh cá ngoài biển.

Từ mùng 7 tháng 2 đến nay (hạ tuần tháng 9), quân và dân miền Bắc đã *bắn rơi 600 máy bay Mỹ*. Nhà đương cục Việt Nam không những nghe báo cáo, mà còn điều tra cẩn thận thấy rõ xác máy bay rồi, mới ra thông cáo. Họ làm cho nhân dân tin rằng súng trường cũng bắn được máy bay. Một lý luận chiến tranh nhân dân thật là đáng sợ !

Lúc đầu, họ chở xác máy bay Mỹ về Hà Nội để trưng bày cho nhân dân xem. Về sau, máy bay Mỹ bị bắn rơi ngày càng nhiều, không chở hết được, họ bèn làm những "mộ máy bay". Chuyện tức cười là máy bay Mỹ ném bom những "mộ máy bay" Mỹ.

Những tên phi công Mỹ bị bắt đều mang theo bảy thứ "đồ dùng", trong số đó có kim thuốc độc để tự sát và một lá cờ Mỹ nho nhỏ. Trên lá cờ có những câu bằng chữ Việt và chữ Hoa như sau: "Nhờ ông bà đưa tôi về chỗ quân đội Mỹ. Mỹ sẽ cho ông bà nhiều tiền...".

Mỹ ra sức ném bom các cầu cống nhằm phá hoại đường giao thông. Nhưng người Việt Nam đã có cách dùng thuyền bè để qua sông, hoặc làm cầu bằng tre, ban đêm thì qua lại, ban ngày thì giấu cầu đi. Thành thử dù có khó khăn, giao thông vẫn tiếp tục như thường.

Ra ngoài Hà Nội vài chục cây số thì đã cảm thấy như đến trước mặt trận. Trong những đám lúa xanh tươi đã thấy lù lù những nòng súng cao xạ.

Khác hẳn với cảnh tượng nông thôn Nhật Bản trong thời kỳ chiến tranh, ở đây nông dân gái cũng như trai, vai mang súng, tay làm ruộng. Gần hai bên đường, thường có những tốp 20, 30 dân quân tập bắn máy bay bằng súng trường.

Một cảnh tượng khiến cho người ta phải kinh ngạc.

Đến thăm một hợp tác xã nông nghiệp, ký giả thấy trong làng có cả súng máy hạng to, dân quân người nào cũng có súng trường. Họ được giáo dục chính trị và huấn luyện quân sự một cách kỹ càng và luôn luôn sẵn sàng chiến đấu. Họ có vẻ tự tin và chẳng sợ trời đất gì cả!

Vừa rồi, khi nói về tình hình Bắc Việt Nam, một tờ tạp chí Mỹ đã viết rằng: "Nhân dân Việt Nam đã chán ngấy với chiến tranh". Nói như thế là trái hẳn với sự thật. Mặc dù ở các nước Đông - Nam á mức sống rất thấp, nhưng dân ở đây trước kia sống dưới ách nô lệ của thực dân Pháp, nay được giải phóng và mức sống được nâng cao dần. Cho nên dù phải hy sinh tính mạng, họ cũng kiên quyết bảo vệ thành quả đó. Đối với họ, Mỹ hay là Pháp cũng chẳng khác

gì. Mặt trận dân tộc giải phóng miền Nam nhận định rằng: Trước kia họ chống Pháp thế nào thì ngày nay họ cũng chống Mỹ như vậy.

Một điều nữa nổi bật là *sức lao động của phụ nữ ở đây* thật lạ lùng. Thanh niên có cuộc vận động "ba sẵn sàng" thì phụ nữ có phong trào "ba đảm đang". Họ thay thế công việc cho những trai tráng đi vào bộ đội, bất kỳ việc gì nặng nhọc mấy, họ cũng làm được. Có thể nói rằng ở Đông - Nam á, phụ nữ Bắc Việt Nam là người lao động cù nhất.

Dần dần tôi càng thấy sâu sắc rằng *Mỹ chẳng những không thể khuất phục được dân tộc Việt Nam, mà còn thành kẻ làm cho dân tộc Việt Nam thêm đoàn kết*. Nếu Mỹ tiếp tục "leo thang" thì càng bị thế giới lên án, chứ quyết không khuất phục được miền Bắc. ở Hà Nội, người ngoài Đảng cũng như người đảng viên, *ai cũng sôi sục tinh thần chống Mỹ*.

Về chính trị, quân sự và kinh tế, họ đều có kế hoạch sơ tán. Họ bình tĩnh chờ đợi những việc có thể xảy ra.

ở các nước ngoài có những người trung gian muốn cho Việt Nam thoả hiệp. Đó là vì họ không hiểu rõ những nhà lãnh đạo chính trị Việt Nam đứng đầu là Chủ tịch Hồ Chí Minh. Họ càng không hiểu rõ lịch sử đấu tranh cực kỳ gian khổ mà dân tộc Việt Nam đã trải qua để thoát khỏi ách thực dân Pháp, để giành lại thống nhất và độc lập. Nhân dân Việt Nam đã hy sinh nhiều để giữ lấy kết quả thắng lợi đó.

Nay Mỹ liên tiếp ném bom buộc Việt Nam thoả hiệp. Điều đó chắc không bao giờ thực hiện được.

Tuy Mỹ đưa thêm quân đội để tăng cường Sài Gòn, Đà Nẵng và các thành thị quan trọng khác. Nhưng tại nông thôn, Mặt trận dân tộc giải phóng vẫn ở địa vị có lợi hơn.

Miền Bắc giữ vững "lập trường 4 điểm" dựa trên nền tảng Hiệp định Giơnevơ. Điều đó rất là hợp lý.

Dù Mỹ ném bom bừa bãi cũng không làm lung lay được quyết tâm của người Việt Nam chống Mỹ. Ném bom có ảnh hưởng đến kinh tế, nhưng ảnh hưởng nhỏ thôi. Ví dụ: tuy Nhà máy điện Thanh Hoá bị bom, nhưng các nhà máy quan trọng khác đã có sẵn máy phát điện riêng để hoạt động. Nhà máy dệt Nam Định bị bắn phá, nhưng máy móc đã sơ tán rồi. Đường xe lửa gần Lào Cai bị bắn phá, nhưng sau bốn giờ đồng hồ, giao thông đã khôi phục. Các xí nghiệp ở Hà Nội đều sơ tán xong xuôi.

Với một tinh thần kiên quyết làm cho người ta phải kinh sợ, một cán bộ cao cấp nói với ký giả: "Dù cho Hà Nội sẽ bị ném bom như Bình Nhưỡng hay là như Hirôsimas, chỉ cốt giữ được độc lập, chúng tôi sẽ xây dựng lại".

ở miền Bắc, *vấn đề ăn không gặp khó khăn*. Trái hẳn với tình trạng những năm chiến tranh ở Nhật Bản, người ta chỉ ăn đậu và ăn đậu, ăn đậu đến ngấy cả người.

ở miền Nam có tiếng là kho gạo, mỗi ngày Mỹ lại cung cấp một triệu đôla, nhưng *vấn đề ăn rất khó khăn*. Tôi nhớ lại bộ mặt buồn rầu của một cụ già nông dân từ một ống tre đổ ra từng hạt gạo quý như hạt ngọc kim cương. Tôi thầm nghĩ: nếu tình hình miền Bắc cũng giống như thế, thì chủ nghĩa cộng sản của Chủ tịch Hồ Chí Minh là cộng sản giả. Nhưng bây giờ tôi thấy rõ tình hình miền Bắc khác tình hình miền Nam.

ở Luân Đôn, có một giáo sư phụ trách nghiên cứu vấn đề Việt Nam đã viết rằng: "Từ ngày được giải phóng, vì chính sách nông nghiệp thất bại, lương thực thiếu hụt, cho nên miền Bắc đã phải cho Việt cộng vào Nam để tìm thóc gạo". Câu nói đó hoàn toàn sai sự thật.

Ở nông thôn miền Bắc không phải vì thiếu lương thực mà người ta ăn thêm khoai, sắn và rau muống... Rau muống là một thứ dễ ăn,

dễ trồng, ở các hồ ao nơi nào cũng có. Người Việt Nam có kinh nghiệm và tin tưởng rằng cốt có đủ những thức ăn ấy, thì chiến tranh đến mấy năm cũng chẳng sao. Vì vậy, sau chín năm kháng chiến, họ đã thắng thực dân Pháp. Mỹ lầm tưởng rằng ném bom bừa bãi, làm cho lương thực khó khăn thì khuất phục được Việt Nam. Đó là *một sự tính toán ngốc nghếch*".

Thưa các đồng chí,

Để kết thúc báo cáo này, tôi xin phép thay mặt đồng bào ta cảm ơn sự ủng hộ nhiệt tình của nhân dân và dư luận nước Nhật Bản đối với cuộc chống Mỹ, cứu nước của chúng ta.

Tôi cũng xin những tờ báo Nhật Bản nói trên nguyên lượng. Vì trong khi lược dịch, tôi giữ đúng tinh thần và nội dung của các bài báo đó, nhưng về câu, về đoạn thì tôi phải rút ngắn rất nhiều.

Nhân dân ta từ Nam đến Bắc đoàn kết một lòng, kiên quyết chống Mỹ, cứu nước. Chúng ta lại được nhân dân và dư luận thế giới - trong đó có nhân dân và dư luận Nhật Bản nhiệt liệt ủng hộ và đồng tình. Giặc Mỹ thì ngày càng sa lầy và càng bị cô lập. Cho nên giặc Mỹ nhất định sẽ thua, nhân dân ta nhất định sẽ thắng.

Chiến sĩ

Báo *Nhân dân*, số 4241 và 4242, ngày 14 và 15-11-1965.

Mặt trận thống nhất phản đế giữa nhân dân Việt - Mỹ (24-10-1965)

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 13^h 32'

Mặt trận này tuy chưa xây dựng về hình thức, nhưng thực tế đã hình thành bằng hành động và tinh thần.

Mấy năm trước đây, ở Mỹ đã có phong trào chống đế quốc Mỹ xâm lược miền Nam nước ta, nhưng phong trào còn lẻ tẻ, thưa thớt.

Từ đầu năm nay, giặc Mỹ điên cuồng mở rộng chiến tranh ở miền Nam, "leo thang" ném bom, bắn phá miền Bắc. Đồng thời ở Mỹ, chúng bắt thêm nhiều thanh niên đi làm bia đỡ đạn, bắt nhân dân nộp thêm sưu thuế để chi phí vào chiến tranh.

Do đó, nhân dân Mỹ thấy rõ rằng cuộc chiến tranh xâm lược không những làm hại cho Việt Nam mà cũng có hại cho bản thân họ. Họ thấy rõ rằng nhân dân Việt Nam và họ cùng có một kẻ thù chung là đế quốc Mỹ và muốn giữ gìn quyền lợi chính đáng của họ thì họ cần phải ủng hộ cuộc kháng chiến chính nghĩa của nhân dân Việt Nam.

Vì lẽ đó, về tinh thần, Mặt trận thống nhất phản đế đã hình thành giữa nhân dân Việt Nam và nhân dân Mỹ. Và từ đó, ở Mỹ, phong trào chống xâm lược ngày càng lên cao.

Vài ví dụ:

- Tháng 2, sinh viên ở bang Caliphóocnia biểu tình chống ném bom ở miền Bắc.
- Tháng 3, Trường đại học Misigân mở đợt thảo luận chống chiến tranh xâm lược Việt Nam. Nhiều trường đại học khác đã hưởng ứng.

- Tháng 4, ở Thủ đô Mỹ, hơn hai vạn người biểu tình trong ba ngày liền, đòi quân đội Mỹ rút khỏi miền Nam Việt Nam.

- Tháng 5, khắp nước Mỹ có 10 vạn giáo sư và sinh viên của hơn 120 trường cao đẳng tham gia cuộc thảo luận đòi chấm dứt chiến tranh xâm lược.

- Tháng 6, Nữ Ước, hơn 18.000 người biểu tình. Cuối tháng 6, có 570 văn nghệ sĩ nổi tiếng gửi thư cho tổng Giôn kịch liệt chống chính sách xâm lược của y.

- Tháng 8, thanh niên đã liên tiếp biểu tình trong ba ngày đêm trước nhà tổng Giôn.

- Tháng 10, trong ba hôm, 15 đến 17, nhân dân Mỹ đã tổ chức *"ngày kháng nghị khắp cả nước"*. Đây là cuộc vận động to nhất xưa nay chưa từng có ở Mỹ. ở 60 thành phố lớn đã có hơn 10 vạn người tham gia biểu tình. Họ mang những biểu ngữ đòi chấm dứt chiến tranh ở Việt Nam.

ở Caliphóocnia, hơn 2.000 người rầm rộ biểu tình trước doanh trại úclen là nơi tập trung quân đội và vũ khí Mỹ để chở sang miền Nam Việt Nam. Đi hàng đầu là các bà mẹ đẩy xe chở các cháu bé. Họ mang những khẩu hiệu như: "Vì sao người Mỹ đi giết người?", những khẩu hiệu binh vận và chống bắt lính.

Chính phủ Mỹ đã động viên nhiều quân đội, cảnh sát, mật thám và du côn để phá hoại, nhưng quần chúng không nao núng và cuộc vận động đã thắng lợi to.

Bè lũ tổng Giôn thường ba hoa rằng ở Mỹ không ai phản đối chiến tranh xâm lược Việt Nam. Cuộc biểu tình này là thêm một cái tát mạnh vào mồm chúng.

Nhân dân các nước Anh, ý, úc, Thụy Điển, Canada, Tân Tây Lan, ácgăngtin, v.v. đã nhiệt liệt hưởng ứng cuộc vận động đó. ở Bỉ đã tổ chức "Tháng căm thù giặc Mỹ" nhân dịp kỷ niệm liệt sĩ Trỗi. ở

Tây Đức có những cuộc triển lãm và biểu tình rước đuốc, nhân dân thành phố Phrăngphuốc không quản rét buốt, biểu tình suốt 32 tiếng đồng hồ trước quán lãnh sự Hoa Kỳ.

*

* *

Chiến tranh làm cho nhân dân Mỹ chết người hại của, nhưng lại làm cho bọn đại tư bản Mỹ được những món lãi kék sù.

Như năm 1942 (Thế giới chiến tranh lần thứ hai) chúng lãi 9 tỉ 500 triệu đôla.

Năm 1952 (chiến tranh xâm lược Triều Tiên) lãi 17 tỉ 200 triệu.

Năm 1964 lãi 31 tỉ 900 triệu.

Có tờ báo tư sản Mỹ đã tính tỉ mỉ, mỗi tên lính Hoa Kỳ chết đã mang lại cho bọn tư bản mấy vạn, mấy nghìn, mấy trăm, mấy mươi đôla!

Nhân dân Mỹ đã giác ngộ, họ đang vùng dậy đấu tranh chống bọn hiếu chiến Mỹ.

Nhân dân Mỹ đánh từ trong ra, nhân dân ta đánh từ ngoài vào. Hai bên giáp công mạnh mẽ, thì đế quốc Mỹ nhất định sẽ thua, nhân dân Việt - Mỹ nhất định sẽ thắng. Đó sẽ là thắng lợi vẻ vang của Mặt trận thống nhất nhân dân hai nước; mà cũng là thắng lợi chung của loài người yêu chuộng chính nghĩa và hoà bình.

Chiến sĩ

Báo *Nhân dân*, số 4220, ngày 24-10-1965.

Càng già càng giỏi (22-10-1965)

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 13^h 35'

Phong trào chống Mỹ, cứu nước sôi sục khắp nơi, lôi cuốn mọi tầng lớp nhân dân ta. Thanh niên thì hăng hái thực hiện tốt "ba sẵn sàng". Cuộc vận động "ba đảm đang" đã lan rộng đến hàng triệu phụ nữ.

Tiếp tục truyền thống Diên Hồng vĩ đại, các cụ *phụ lão* cũng không vì tuổi cao tóc bạc mà hưởng thú thanh nhàn. Các cụ đều cố gắng góp phần tích cực vào công cuộc chống Mỹ, cứu nước. Các cụ thường tùy điều kiện mà tổ chức đội *Bạch đầu quân* để làm những công việc như: Khuyến khích con cháu tham gia bộ đội và thanh niên xung phong; giữ gìn trật tự, trị an trong làng xóm; giúp đỡ dân quân, tăng gia sản xuất; trồng cây gây rừng; cổ động bà con đặt hũ gạo chống Mỹ, cứu nước... Ví dụ:

- Cụ Tân, 87tuổi, ở hợp tác xã *Hương Khê (Đông Anh)* trong những năm kháng chiến chống Pháp, cụ đã có hũ gạo tiết kiệm để bí mật nuôi cán bộ và du kích. Hiện nay cụ lại dùng cái hũ đó và gọi nó là hũ gạo chống Mỹ, cứu nước. Nhiều bà con trong làng đã làm theo cụ.

Cụ Vương Văn Đức, 75 tuổi, dân tộc Tày ở tỉnh *Hà Giang*, là một đảng viên Đảng Lao động Việt Nam. Hơn 20 năm hoạt động, khi thì làm trạm trưởng giao thông, khi thì làm chủ nhiệm hợp tác xã nông nghiệp. Bất kỳ làm việc gì, cụ Vương cũng rất tận tụy làm theo lời Đảng, phục vụ nhân dân. Cụ Vương đã góp sức xây dựng chi bộ "bốn tốt", tổ chức Bạch đầu quân, đôn đốc phong trào thanh niên và phụ nữ. Về mọi công việc, như đắp đường, thủy lợi, tăng gia sản xuất, trồng cây gây rừng, cụ Vương đều miệt mài nói tay làm cho nên lôi cuốn được cả nhân dân trong xã. Cụ bảo bà con rằng: làm tốt những việc đó cũng là góp phần chống Mỹ, cứu nước.

- Ở hợp tác xã *Ngọc Động (Gia Lâm)*, các cụ xung phong cấy sáu mẫu chiêm. Sản lượng mỗi sào đã nhiều hơn của các xã viên khác 17 kilôgam thóc. Vụ mùa các cụ cấy hai mẫu và cố gắng để tăng hơn năm ngoái 47 kilôgam. Các cụ nuôi chung 12 con lợn, trồng 4 mẫu cây làm thuốc, đã bán được 4.000 đồng, đã trồng 7.000 cây ăn quả và 4.000 cây xoan hai bên đường làng.

- Hơn 40 cụ ở thôn *Ngọc Lôi (Đông Anh)*, đã tổ chức nhau lại thành đội hoạt động. Từ tháng 5 đến nay, mỗi cụ đã trồng được 20 bụi chuối, năm cây xoan và nuôi một gà mái đẻ. Các cụ hăng hái động viên con cháu vào bộ đội và dân quân. Đến mùa, các cụ xung phong đi cày thay thế cho những thanh niên đã vào bộ đội.

- Các cụ phụ lão ở huyện *Phổ Yên (Bắc Thái)* cùng nhau ra sức giúp đỡ dân quân du kích; động viên con cháu hăng hái làm nghĩa vụ quân sự giúp đỡ thương binh, gia đình liệt sĩ và gia đình có người ở bộ đội. Các cụ làm những vũ khí thô sơ cho dân quân luyện tập. gương mẫu là cụ *Lộc* đã 82 tuổi mà suốt ngày cặm cụi vót chông cho dân quân.

- Đội Bạch đầu quân ở khu phố *Ba Đình (Hà Nội)* có hơn 900 cụ. Già nhất là cụ *Vũ Năng*, 75 tuổi. Các cụ tự đặt cho mình nhiệm vụ như sau: động viên con cháu làm nghĩa vụ quân sự; nhắc nhở bà con tăng gia sản xuất; tham gia việc xây dựng công sự phòng không; bảo vệ trị an; sẵn sàng chiến đấu.

Tất cả các cụ đều có hũ gạo chống Mỹ, cứu nước. Về tăng gia, các cụ đang nuôi 100 con lợn và 2.300 con gà. Các cụ đã góp được 31.300 đồng vào quỹ tiết kiệm. Các cụ còn hăng hái tham gia phong trào văn nghệ và thể dục thể thao.

- Huyện *Lục Ngạn* có 10 dân tộc anh em: Kinh, Tày, Nùng, Hoa, Thanh Phán, Cao Lan, v.v.. 30 đảng bộ và Mặt trận khéo hướng dẫn, các cụ phụ lão đã nhất trí đặt ra ba nhiệm vụ chống Mỹ, cứu nước. Ba nhiệm vụ là: gửi tiền vào quỹ tiết kiệm, trồng cây gây

rừng, khuyên con cháu vào bộ đội và giúp đỡ dân quân. Các cụ rất hăng hái làm tròn nhiệm vụ. Ví dụ:

Các cụ đã giúp dân quân lương thực và vũ khí thô sơ. ở xã Tân Mộc, các cụ đã gửi vào quỹ tiết kiệm 7.000 đồng. Về việc trồng cây gây rừng thì mùa xuân năm nay các cụ trong huyện đã trồng được 10.300 cây các loại và định trồng thêm 5.000 cây bạch đàn. Cụ Sảo Ký, dân tộc Hoa, 79 tuổi ở xã Đông Cốc, đã trồng được 50 bụi tre, v.v..

*

* *

Về hũ gạo chống Mỹ, cứu nước thì ở:

Hà Nội có 49.000 hũ (riêng khu *Đống Đa* 100% gia đình có).

Hải Dương có 38.150 hũ.

Hưng Yên có 31.000 hũ.

Mong rằng mỗi gia đình ở các địa phương đều đặt hũ gạo chống Mỹ, cứu nước. Việc đó dễ làm và rất có ích.

Các cấp đảng bộ và Mặt trận các địa phương nên ra sức giúp các cụ phụ lão tổ chức, củng cố và phát triển đội Bạch đầu quân. Đó cũng là một lực lượng khá to trong công cuộc chống Mỹ, cứu nước.

Để kết luận bài này, xin tặng các cụ phụ lão kính mến một câu thơ:

Tuổi cao, chí khí càng cao

Chống Mỹ, cứu nước, già nào kém ai!

Chiến sĩ

Báo *Nhân dân*, số 4218, ngày 22-10-1965.

Điện mừng Hội nghị tổ chức thống nhất châu Phi (20-10-1965)

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 13^h 40'

Kính gửi Hội nghị những vị đứng đầu các nước trong Tổ chức thống nhất châu Phi,

Acra

Nhân dịp các vị họp Hội nghị, thay mặt nhân dân Việt Nam, Chính phủ nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà và nhân danh cá nhân, tôi xin gửi đến các vị lời chúc mừng nhiệt liệt nhất.

Trong lúc bọn đế quốc, đứng đầu là đế quốc Mỹ đang ra sức thi hành chủ nghĩa thực dân mới và đàn áp dã man phong trào giải phóng dân tộc, cuộc họp của Tổ chức thống nhất châu Phi một lần nữa chứng tỏ rằng nhân dân các nước châu Phi luôn luôn đoàn kết chặt chẽ, kiên quyết đấu tranh để giành lại và củng cố nền độc lập dân tộc và góp phần giữ gìn hoà bình ở châu Phi và trên thế giới.

Nhân dân Việt Nam kiên quyết ủng hộ sự nghiệp đoàn kết và đấu tranh của nhân dân các nước châu Phi chống chủ nghĩa đế quốc, chủ nghĩa thực dân cũ và mới đứng đầu là đế quốc Mỹ và chống chính sách phân biệt chủng tộc của chúng.

Nhân dân Việt Nam đang đấu tranh quyết liệt chống đế quốc Mỹ xâm lược để bảo vệ những quyền dân tộc thiêng liêng của mình và góp phần bảo vệ hoà bình ở châu á và thế giới. Chúng tôi tin tưởng chắc chắn rằng, với sự đồng tình và ủng hộ ngày càng mạnh mẽ của các nước xã hội chủ nghĩa, các nước á - Phi và nhân dân yêu chuộng hoà bình toàn thế giới, nhân dân Việt Nam nhất định sẽ giành được thắng lợi cuối cùng trong sự nghiệp chính nghĩa của mình.

Chúc tình hữu nghị và đoàn kết giữa nhân dân Việt Nam và nhân dân các nước châu Phi ngày càng củng cố và phát triển.

Tôi chân thành chúc Hội nghị thành công tốt đẹp và xin gửi đến các vị lời chào trân trọng.

Hà Nội, ngày 20 tháng 10 năm 1965
Chủ tịch nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà
Hồ Chí Minh

Báo Nhân dân, số 4218, ngày 22-10-1965.

Điện mừng Hội nghị quốc tế chống căn cứ quân sự của nước ngoài (20-10-1965)

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 13^h 42'

Kính gửi Hội nghị quốc tế chống căn cứ quân sự của nước ngoài,

Giacarta

Tôi chân thành gửi tới Hội nghị lời chào mừng nhiệt liệt nhất. Mong rằng kết quả của Hội nghị sẽ là một sự cống hiến to lớn cho sự nghiệp đoàn kết các lực lượng tiến bộ trên thế giới đấu tranh chống chủ nghĩa đế quốc và chủ nghĩa thực dân cũ và mới đứng đầu là đế quốc Mỹ, nhằm thủ tiêu các căn cứ quân sự của bọn đế quốc ở nước ngoài, vì thắng lợi của phong trào giải phóng dân tộc, vì hoà bình thế giới.

Chúc Hội nghị thành công rực rỡ.

Hà Nội, ngày 20 tháng 10 năm 1965
Hồ Chí Minh

Báo Nhân dân, số 4217, ngày 21-10-1965.

**Thư khen quân và dân Thanh Hoá đã bắn rơi 100 máy bay Mỹ
(12-10-1965)**

Ngày 4/3/2003. Cập nhật lúc 13^h 44'

Thân ái gửi đồng bào, cán bộ và bộ đội tỉnh Thanh Hoá,

Bác rất vui lòng được biết quân và dân tỉnh ta đã bắn rơi 100 máy bay Mỹ. Như vậy ba tỉnh Quảng Bình, Nghệ An, Thanh Hoá đều đã bắn rơi 100 máy bay Mỹ.

Thay mặt Trung ương Đảng và Chính phủ, Bác khen ngợi đồng bào, bộ đội và cán bộ Thanh Hoá đã chiến đấu dũng cảm, sản xuất tốt.

Bộ đội, cán bộ và đồng bào Thanh Hoá hãy phát huy thắng lợi, nêu cao truyền thống anh hùng của quân và dân ta, đoàn kết chặt chẽ, luôn luôn cảnh giác, thi đua chiến đấu giỏi, sản xuất giỏi, cùng đồng bào cả nước quyết tâm đánh thắng giặc Mỹ xâm lược.

Chào thân ái và quyết thắng

Hà Nội, ngày 12 tháng 10 năm 1965

Bác Hồ

Báo Nhân dân, số 4209, ngày 13-10-1965.